‘Заиста је гроб прва станица на путу ка Ахирету. Ако из њега неко изађе спашен, оно што следи биће му лакше; а ако не буде спашен, оно што следи биће му теже.’“

Од Ханија, ослобођеног роба Османа, радијаллаху анху, преноси се да је рекао: „Осман би заплакао када би стао поред гроба, све док му брада не би била мокра. Речено му је: ‘Спомињеш Рај и Пакао и не плачеш, а плачеш због овога?’ Одговорио је: ‘Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, је рекао: ‘Заиста је гроб прва станица на путу ка Ахирету. Ако из њега неко изађе спашен, оно што следи биће му лакше; а ако не буде спашен, оно што следи биће му теже.’“

[حسن] [رواه الترمذي وابن ماجه]

Када би вођа правоверних, Осман ибн Афан, радијаллаху анху, стао поред гроба, плакао би док му сузе не натопе браду. „Спомињеш Рај и Пакао, па не плачеш ни од чежње за Рајем ни од страха од Пакла! А плачеш због гроба?“ Одговорио је: „Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, обавестио је да је гроб прва станица од станица Ахирета. Ако се неко спасе и избави из њега, оно што следи биће му лакше; а ако не буде спасен од његове казне, оно што следи биће још теже од онога што је у њему.“

http://www.sunnah.global/hadeeth/sr/show/11205